

מאסרו של נעם טפר הופחת ל-8 חודשים

טפר הורשע בבימ"ש שלום בשימוש במידע פנים של 4 חברות אותן ייצג * המחוזי זיכה אותו משימוש במידע של אחת מהחברות

חן מענית 11/12/14

בית המשפט המחוזי בת"א קיבל אתמול (ד') באופן חלקי את ערעורו של היחצ"ן, נעם טפר, (52) שהורשע ב-40 עבירות של שימוש במידע פנים של ארבע חברות אותן ייצג, והפחית חודשיים מתקופת המאסר של 10 חודשים שנגזרה עליו בבימ"ש השלום בת"א - לפיכך ירצה טפר 8 חודשי מאסר. כמו-כן, הפחית בימ"ש המחוזי את הקנס שהוטל על טפר מ-300 אלף שקל ל-250 אלף שקל. ההפחתה בעונש נומקה בכך שהשופטים דבורה ברלינר, ג'ורג' קרא ומרים סוקולוב זיכו את טפר מחמת הספק מפרשייה אחת מבין ארבע פרשיות שבהן שבה הורשע - שימוש במידע פנים לגבי חברת "סטארלימס".

בערעורו העלה טפר שורה של נימוקים להקלה בעונשו. בין היתר, טען כי זוהי הסתבכות הראשונה עם החוק וכי להליך הפלילי הייתה משמעות קשה מאוד עבורו. "חיי האישיים של טפר נפגעו בשל ההליך, הוא נפרד מאשתו במהלך ניהול המשפט, הגם שמאוחר יותר נישא מחדש, ובריאותו הנפשית נפגעה", נטען בערעור. לדברי טפר, בימ"ש השלום החמיר עמו ביחס למקרים אחרים.

המדינה טענה, באמצעות עו"ד יהודית תירוש ממחלקת ני"ע בפרקליטות מחוז ת"א (מיסוי וכלכלה), כי אין מקום להתערב בענישה. לדברי המדינה, מלכתחילה עונשו של טפר היה נמוך, ולכן הזיכוי החלקי שלו מהעבירות לא צריך להביא להקלה בעונשו.

שופטי המחוזי קבעו כי "הענישה שהטיל בימ"ש השלום היא מידתית וראויה להיקף הפרשת שבהן הורשע טפר, אך איננו מסכימים עם המדינה כי זיכוי חלקי אינו אמור להשתקף בענישה", קבעו השופטים. "משזיכינו את המערער מפרשייה אחת, ראוי שהזיכוי יתבטא גם בעונש".

עו"ד רון עדיני, ממשרד עדיני-ברגר-גבאי, המייצג את טפר מסר: "אנחנו מרוצים מהזיכוי, אבל סבורים שהיה מקום לזכות מהאישומים הנוספים. בנסיבות המקרה אנו חושבים כי הענישה מחמירה מידי".

רווחים של 60 אלף שקל

כתב האישום נגד טפר הוגש לבית משפט השלום בת"א ב-2009, בטענה כי גרף למעלה מ-60 אלף שקל מעסקאות בניירות ערך, תוך שימוש במידע פנים שקיבל מתוקף עבודתו. טפר עבד בחברת "תקשורת פיננסית נעם ילון", וב-2006 הוא עבר לשמש כשותף במשרד "פייננשל אקסס". בשני המשרדים היה טפר אחראי על תחום קשרי המשקיעים, והיה אמון על הפן השיווקי של החברות מול משקיעים מוסדיים, משקיעים פרטיים, אנליסטים ומול התקשורת. כן הופקד טפר על חיזוק קשרי הלקוחות של החברות עם משקיעים קיימים ועל פיתוח קשרים חדשים עם משקיעים פוטנציאליים. בין היתר, ייצג טפר את החברות מדקון, ארזים, סטארלימס וטואר סמיקונדקטורס.

בכתב האישום נטען כי טפר נחשב ל"איש פנים" בחברת מדקון, והוא החזיק במידע בדבר המו"מ לרכישת על-ידי חברת מקסון ב-2005, ובמידע בדבר התקדמות המו"מ עם מקסון. בתקופה זו ביצע טפר 18 עסקאות של רכישת ניירות ערך של מדקון, בהן גרף כ-30 אלף שקל רווח. בכל פעם, בוצעה הרכישה זמן קצר לפני שהחברה פרסמה דוח מידי לבורסה.

באותה שנה ניהלה חברת ארזים מו"מ על העסקה הגדולה ביותר בתולדותיה (באותה עת), במסגרתה סוכם כי תקבל אופציה למשך שישה חודשים לרכישת 64 נכסי נדל"ן באנגליה, המשמשים כבתי אבות, תמורת 1.8 מיליארד שקל. גם כאן היה טפר בקשר רציף עם הנהלת החברה, ומעורבותו בה הייתה אינטנסיבית. לטענת הפרקליטות, באותה תקופה הוא ביצע שלוש עסקאות של רכישת ניירות ערך של ארזים, בהן גרף כ-8,600 שקל, וזאת תוך שימוש במידע הפנים - למרות שידע כי עליו לשמור בסוד.

יתרון בלתי הוגן

עוד באותה שנה ניהלה חברת סטארלימס מו"מ על עסקה לאספקת רישיונות שימוש בתוכנת סטארלימס לאחת מחברות הביוטכנולוגיה המובילות בעולם, תמורת כ-4 מיליון דולר. העסקה הייתה מהותית לחברה, וגם כאן היה טפר בסוד העניינים וניצל זאת לביצוע שבע עסקאות, בהן גרף כ-15 אלף שקל. בערעור זוכה טפר, כאמור, מההרשעה באשר לשימוש במידע פנים בקשר לסטארלימס.

הפרשייה הרביעית הנוגעת לטפר אירעה באמצע 2006, אז ניהלה חברת טאואר מו"מ על הסדר חובותיה עם הבנקים המלווים (הפועלים ולאומי), על רקע אישור תוכנית להרחבת יכולת הייצור שלה. במסגרת ההסדר נקבע כי הבנקים יוותרו על שיעור ניכר מחובותיה של טאואר בתמורה לחלק ממניותיה; והחברה לישראל, שהחזיקה 19% מטאואר, תזרים לה כספים ואף תזמין עבורה מספקים שונים ציוד הדרוש לטאואר לצורך הרחבת פעילות הייצור שלה. טפר הורשע כי ניצל את העובדה שידע מידע זו לפני ציבור המשקיעים וביצע 12 עסקאות בניירות ערך של טאואר, בהן גרף כ-9,000 שקל.

בימ"ש השלום קבע כי טפר ניצל את הגישה שהייתה לו למידע פנים של החברות להן נתן שירותי קשרי משקיעים יחסי ציבור, ועשה שימוש במידע הפנים שהגיע לידי מכוח קשריו עם חברות אלה בחמישה מקרים שונים. בהסתמך על מידע הפנים שהיה בידיו, הורשע טפר בביצוע כ-40 עסקאות בהיקף של כחצי מיליון שקל, תוך גריפת רווחים של מעל 60 אלף שקל.

בית המשפט קיבל את עמדת התביעה, לפיה אף שטפר לא היה עובד של החברות השונות, הוא נחשב לאיש פנים בהן נוכח קשריו איתן והגישה שהייתה לו למידע פנים בהן. עוד נקבע כי טפר ניצל את האמון שניתן בו על-ידי החברות ששכרו את שירותיו, ועשה שימוש במידע שהופקד בידיו כדי ליצור לעצמו יתרון בלתי הוגן על יתר המשקיעים בשוק.

בגזר הדין קבעה שופטת השלום, דניאלה שריזלי, כי מעשה של שימוש במידע פנים הוא חמור ביותר, וכי "באורח אירוני למדי, דווקא מעמדו המיוחד של הנאשם כנותן שירותים חיצוני לחברות - להבדיל מנושאי משרה בכירים בהם - איפשר לו לפעול במקביל במספר חברות ולהרחיב את התחום העברייני שבו שלח יד".